

[Steffen Kjærulff-Schmidt]

gøre med at forvalte de midler, man disponerer over, på en sund og fornuftig måde, som man gør det i offentlige institutioner, som man gør det i virksomheder, og som man gør det i private familier. Der er heller ikke tale om, at man bliver mere humanist af at fravælge den mulighed at lægge budgetter eller fravælge den mulighed at planlægge sin indsats.

Jeg havde måske håbet, at indenrigsministeren ville løfte sløret for, hvilke udgiftsstørrelser man skal regne med på finansloven og i de kommunale budgetter i 1995. Der foreligger jo nogle prognoser, bl.a. tilbage fra november 1993, hvor der i Jyllands-Posten offentliggjordes nogle talstørrelser. Man gættede på 7-8 mia. kr. i år – det har vist sig at holde meget godt, har jeg nu forstået – og der var tale om talstørrelser på 9-10 mia. kr. til næste år stigen- de måske til 11-12 mia. kr. i 1996, hvis borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien fortsætter. Det er i lyset af det udgiftsniveau, at indenrigsministerens partifælle brugte udtrykket billigste discountløsning.

Jeg vil da opfordre til, at man i tiden frem mod finanslovens vedtagelse får en debat om, hvilke beløb befolkningen skal være rustet til, for som jeg nævnte i mit første indlæg, er det altså ganske mange tusinde kroner for hver eneste lønmodtagerhusstand, når man fordeler udgiften på skatteyderne. Det er ganske betydelige beløb, der er tale om.

Jeg vil sige om dagsordenerne, at hr. Jens Jørgensen talte om, at det af Venstre og De Konservative fremsatte dagsordensforslag var udtryk for en holdningsændring, men den udtalelse tror vi i Fremskridtspartiet nok man skal tage med et gran salt. Man siger jo ikke i første led stop for asylcentre og flygtningelandsbyer, som vi gerne så det; der tales kun om en anderledes fordeling. Man siger heller ikke i andet led, at Folketinget skal stå fast på, at midlertidighed betyder midlertidighed; der tales om forlængelse. Man siger heller ikke i det tredje led, at det er nødvendigt at se på udgiftsstørrelserne og afpasse dem efter ydeevnen; nej, man siger, at man vil fastholde de samme beløb, men kanalisere dem anderledes.

Så der er efter Fremskridtspartiets opfattelse klare svagheder i det forslag om motiveret dagsorden, der her er fremsat. Vi havde gerne set en større tilslutning til vores eget dagsordensforslag om afholdelse af en folkeafstem-

ning. Det mener vi er vigtigt, og det vil vi også gerne vende tilbage til.

Men der har jo tidligere i dag i denne sal været talt om VKZ-samarbejdet, og når vi fra Fremskridtspartiets side ser på, hvordan den laveste fællesnævner er på flygtningepolitikens område, så er den laveste fællesnævner måske nogenlunde i overensstemmelse med det dagsordensforslag, som hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech har fremsat. Derfor vil vi ud fra en samlet vurdering trække Fremskridtspartiets eget dagsordensforslag tilbage og tilslutte os Venstres og De Konservatives.

Anden næstformand (Grove):

Jeg må bede om ro i salen!

Det af Steffen Kjærulff-Schmidt fremsatte forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Nu har jeg med interesse i lidt over tre timer lyttet til debatten. Jeg synes, at det skal siges, at vi for 14 dage siden havde ministeren med til det tidligere Jugoslavien for at se på forholdene, da Retsudvalget var dernede.

Da fik vi at vide på asylkontoret i Zagreb, at de mennesker, der søgte asyl, først og fremmest var mennesker, der havde ressourcer til at kunne flytte sig, og at de var veluddannede og ikke decideret havde været udsat for krigens rædsler. Jeg synes, det skal siges, at de mennesker, som virkelig sidder midt i krigen, ikke har ressourcer til at flytte sig.

Det giver sådan lidt stof til eftertanke om, hvad det er for mennesker, vi har siddende i vores asyллеjre og i vores landsbyer rundt omkring. Der er måske ikke noget at sige til, at de er frustrerede over den måde, de bliver behandlet på, for de har ikke på samme måde været udsat for rædsler som dem, der desværre måtte blive tilbage.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Blot to bemærkninger – for at det ikke skal få lov til at blive hængende i luften – som fuldstændiggørelse af det meget forkortede referat, som fru Inge Dahl-Sørensen giver af besøget på det danske visumkontor i Zagreb.